

[Ministeren for offentlige arbejder]

gjorde den lov fra 1964, som blev resultatet af betænkningen, da også.

Såvel den tekniske og strukturmæssige udvikling i landbruget som kravet om den bedst mulige udnyttelse af vore arealressourcer har imidlertid bevirket, at man i de interesserede kredse ikke har ment, at den ordning, som loven fra 1964 blev stående ved, kunne opretholdes uændret. Man har ment, at der bør tilvejebringes bestemmelser, som inden for angivne grænser muliggør at gennemføre en jordfordeling uden samtykke fra hver enkelt berørt grundejer.

I den af landbokommissionen i januar 1971 afgivne betænkning henstillede kommissionen således til landbrugsministeren, at der blev søgt tilvejebragt en sådan lovhjemmel.

Spørgsmålet blev endvidere i juli 1974 af folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg rejst over for den daværende landbrugsminister, der i sit svar gav folketingsudvalget tilsagn om at optage forhandling med ministeriet for offentlige arbejder om sagen.

Mellem landbrugsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder havde der imidlertid allerede forinden været ført forhandlinger om spørgsmålet, og i sin besvarelse af et i folketingets spørgetid den 5. november 1975 stillede spørgsmål kunne landbrugsministeren oplyse, at der allerede var iværksat forberedende arbejder med henblik på udarbejdelsen af forslag til de lovændringer, der ville være nødvendige for at skabe hjemmel for en udvidet adgang til gennemførelse af jordomlægninger i forbindelse med ekspropriationsanlæg, og at man var indstillet på at søge dette arbejde fremmet mest muligt.

De af den tidligere og nuværende landbrugsminister givne tilsagn over for dette høje ting indfries nu ved fremsættelse af det foreliggende lovforslag, der sigter på ekspropriationer til statslige ekspropriationsanlæg, først og fremmest større vejanlæg, idet der mellem landbrugsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder er enighed om, at man lader spørgsmålet bero, for så vidt angår ekspropriationer til mindre veje, der foretages efter reglerne i lov om offentlige veje, indtil der er indhøstet erfaringer med den foreslåede ændring i ekspropriationsprocedureloven.

Jeg skal i denne forbindelse bemærke, at ministeriet for offentlige arbejder i et svar på en henvendelse fra Amtsrådsforeningen vedrørende spørgsmålet om indførelse af en lov-

hjemmel til jordfordeling ved ekspropriationer til amtskommunale veje har givet udtryk for, at ministeriet er villigt til at tage dette spørgsmål op til overvejelse og forhandling med Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og landbrugsministeriet.

Da der ved ekspropriationer til statslige ekspropriationsanlæg kan være et lige så stort behov for gennemførelse af jordfordeling ved andre anlæg end veje, f.eks. ved jernbaneanlæg, ligesom sådanne bestemmelser af systematiske grunde bør være generelt affattede, omfatter lovforslaget som nævnt alle arter af ekspropriationsanlæg, hvortil ekspropriation sker efter loven fra 1964.

Som tidligere sagt er jordomdelinger i forbindelse med ekspropriation en gammel foreteelse, og fra de senere år er der adskillige eksempler på, at det i forbindelse med store vejanlæg i praksis har været muligt på det bestående lovgrundlag at nå frem til en hensigtsmæssig løsning af de arronderingsmæssige forhold gennem et nært samarbejde mellem jordfordelingssekretariatet, anlægsmyndigheden og ekspropriationskommissionen. Men det må også erkendes, at det skulle være muligt at nå videre på et udbygget lovgrundlag. Det foreslås hermed tilvejebragt.

Det må hilses med stor tilfredshed, at initiativet til at få disse regler gennemført i første række kommer fra landboorganisationerne. Der er således i de direkte berørte kredse en udbredt forståelse for det rigtige i at gennemføre regler af den i forslaget indeholdte art.

Under hensyn til, at lovforslagets principielle indhold under 1. behandling i 2. samling i folketingsåret 1976-77 var genstand for en overvejende positiv modtagelse her i tinget, genfremsættes det hermed, og jeg skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Jeg skal endvidere for folketinget fremsætte:

Forslag til lov om indskrænkning af driften på og senere nedlæggelse af statsbanestrækningen Vojens-Haderslev.

(Lovforslag nr. L 8).

Allerede i det såkaldte baneplanudvalgs betænkning I af januar 1968 blev der peget på muligheden af at omdanne Vojens-Haderslev banen til godsbane, og i rapport fra DSBs sidebaneudvalg af september 1969 siges blandt andet, at en driftsøkonomisk